

ντέφι

περιοδικό για το τραγούδι κι όλας άλλα

ΗΛΙΑΣ ΤΑΜΠΑΚΕΑΣ 11-87

Ο ΑΚΗΣ ΙΑΝΟΥ ΜΙΛΑΕΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΒΑΜΒΑΚΑΡΗ

Η ΠΙΟ ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΠΑΡΕΑ
ΣΑΣ ΠΡΟΣΚΑΛΕΙ

ΣΚΙΑΘΟΥ 39 ΚΑΤΩ ΠΑΤΗΣΙΑ

ΓΙΑ ΧΟΡΟΥΣ ΚΑΙ
ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΕΙΣ:
ΤΗΛ. 2010.397

ΡΕΝΑ ΚΟΥΜΙΩΤΗ
ΠΕΤΡΟΣ ΜΗΛΑΣ
ΧΑΡΗΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ
ΕΥΑ ΓΡΗΓΟΡΑΚΗ
ΖΩΗ ΠΑΤΕΡΕΣΚΟΥ

ΦΙΛΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ
ΚΑΙ ΣΤΟ ΜΕΝΟΥ
ΤΟ ΚΡΑΣΙ ΔΩΡΕΑΝ

Ο ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΗΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΦΕΡΜΗΣ

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΤΣΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ΚΕΙΜΕΝΑ ΝΙΚΟΣ ΒΕΛΕΤΑΚΟΣ

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

ΤΑΣΙΑ ΒΕΡΡΑ

ΚΛΑΡΙΝΟ **ΚΩΤΣΑΚΗΣ**
ΚΑΙ ΟΙ ΤΣΕΧΟΙ **CURSANDI**

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

ΦΑΙΔΩΝ ΛΙΟΝΟΥΔΑΚΗΣ

Γραφείο Έκδοσης
Σόλωνος 85-Αθήνα 106 79
ΤΗΛ.: 3629.569
Εκδότης
Σωτήρης Νικολακόπουλος
Υπεύθυνος Σύνταξης
Στέλιος Ελληνιάδης
Σ' αυτό το τεύχος συνεργάστηκαν
Άκης Πάνου
Γιώργος Έξαρχος
Νίκος Σαββάτης
Στέλιος Βαμβακάρης
Θοδωρής Γκόνης
Γιάννης Έξαρχος
Πάνος Δημάκης
Γιάννα Κλειάσιου
Πάνος Πουρνάρας
Μίτση Βρασιδανοπούλου
Τάσος Φαληρέας
Εικονογράφημα
Γιάννης Καλαϊτζής
Δημόσιες σχέσεις
Πάνος Δημάκης
Ιδιοκτησία
Π. Δημάκης και Σια Ε.Ε.
Νομική Σύμβουλος
Βάσω Διαμαντοπούλου
Καλλιτεχνική Επιμέλεια
Ανδρέας Κιλιμάντζος
Θεσσαλονίκη
Νίκος Θεοδωράκης
Τσιμισκή-Π. Μελά 15
Τηλ. 265.708
Φωτοστοιχειοθεσία
Lexikon
Διδότου 26
Τηλ. 3639.387
Εκτύπωση
Μ. Κωνσταντινίδου & Σια Ο.Ε.
Μαρίνου Αντύπα 53
Τηλ. 9711.877
Ατελιέ
Αφοί Τζήφα
Σόλωνος 52
Τηλ. 3636.497
Βιβλιοδεσία
Δ. Δάλαρης & Σια Ε.Ε.
Διονύσου 1, Ν. Λιόσια
Τηλ. 5752.675
Τεύχος 14,
Φλεβάρης-Μάρτης '87
Τιμή δρχ. 200

Το σχέδιο του εξώφυλλου
είναι του Ηλία Ταμπακέα

ΝΤέφι

Χαρμάνι

- Η «κρίση» με την Τουρκία, η επιτυχία της Εθνικής μας στην Ολλανδία, η διένεξη για την Εκκλησιαστική περιουσία, η επιστροφή του Καζαντζίδη στη δισκογραφία, το νομοσχέδιο για τα ναρκωτικά, η παρουσία του Παπανδρέου στην έκθεση για τον Τσιτσάνη, η ανεργία κι ο πληθωρισμός, η άνοιξη, ο ξεπεσμός των κομμάτων και των «φορέων» εν γένει, ο διάλογος για τη γλώσσα και τα αρχαία ελληνικά, το ξήλωμα του Χαλάτση απ' την ΕΡΤ-1 και... ένα φοβερό χαρμάνι αντιφατικών καταστάσεων που μας ζαλίζει και μας πνίγει...
- ...και δεν μας αφήνει να χαλαρώσουμε και ν' αγαπηθούμε, αλλά – τελευταία – ούτε και να τραγουδήσουμε...
- ... μας οδηγεί και πάλι στα «βασικά», στο Μάρκο Βαμβακάρη που διαμόρφωσε το σύγχρονο λαϊκό τραγούδι, αλλά και στην επανάσταση του 1821 που διαμόρφωσε το νεότερο ελληνικό κράτος...
- ... μέσα από την ανάγκη μας να ξαναβρούμε ό,τι μας ενώνει βαθύτερα, μπροστά σ' ένα μέλλον θαμπό και αβέβαιο.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΣΧΟΛΙΑ	2
ΑΦΙΕΡΩΜΑ	
Μάρκος Βαμβακάρης, 15 χρόνια από το θάνατό του	11
Ο Μάρκος ήταν η Αρχή	12
ο Άκης Πάνου μιλάει για τον Βαμβακάρη	
Σφουγγάρα στην Κοκκινιά	18
Οι δίσκοι του Μάρκου στην αγορά	20
Πρέπει να 'ρθει η Δεξιά;	22
Μερικές σκέψεις του Τάσου Φαληρέα	
James Brown: Φώναξέ το δυνατά	25
Polyphone: η μεγάλη μικρή Εταιρεία	32
Ross Daly: Ένας Ιρλανδός κόλησε στην Κρήτη	34
Εικονογράφημα του Γιάννη Καλαϊτζή	42
1821 Μύθος, Θρύλος και αλήθεια	45
Αγάπα με, Σκότωσέ με! (Β' μέρος)	52
Στο στούντιο	59
BINTEO	60
BIBLIA ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ	62
Γιάννης Λεμπέσης: Ζυμώθηκα με τη βυζαντινή μουσική	64
Δισκογραφία	65
ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΚΑΙ... ΑΛΛΑ	67
Δισκοκριτική	68

η μεγάλη φωνή της παπαδοπούλου σε μεγάλα τραγούδια

ΠΙΤΣΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΥ ΜΟΥ ΧΑΡΑΞΕΣ ΠΟΡΕΙΑ
ΣΤΟ ΣΤΑΥΡΟΔΡΟΜΙ
ΕΡΩΤΑ ΜΟΥ ΑΓΙΑΤΡΕΥΤΕ
ΓΚΡΕΜΙΣΤΑ
ΤΗΣ ΤΑΒΕΡΝΑΣ ΤΟ ΡΟΛΟΙ
ΜΕ ΤΕΛΕΙΩΣΕΣ
ΚΑΙ, ΠΑΜΕ ΜΙΑ ΒΟΛΤΑ
ΣΤΟ ΦΕΓΓΑΡΙ!

από την

Columbia

ΜΠΑΡ

DASARO

ΠΕΡΙΣΤΡΑΦΙΜΟΣ 150

Σ ΕΛΑΤΗΣΤΗ

ΤΗΛ. 5482.803

ΤΟ ΝΤΕΦΙ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ

ΚΩΣΤΑΣ ΒΙΡΒΟΣ ΜΙΑ ΖΩΗ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ αυτοβιογραφία

ΖΑ-Ι-ΡΑ

Ζαίρα θα 'ρθω να σε κλέψω κάποια βραδιά
απ' την αγκαλιά του Μαχαραγιά
σβήνω απ' τον πόθο, μ' άλλον σαν σε νοιώθω
αχ! Ζαίρα μου γλυκειά (δίσ)

«...Θεωρώ το ριβλίο αυτό το σπουδαιότερο ίσως — μαζί με την «Αυτοβιογραφία» του Μ. Βαμβακάρη — απ' όσα γράφτηκαν τα τελευταία χρόνια για το ρεμπέτικο και το λαϊκό τραγούδι και ελπίζω ότι το ψύχραιμο και διεισδυτικό βλέμμα του Βίρβου θα βοηθήσει όλους μας να δούμε πιο καθαρά μερικές πρόσφατες στιγμές της πολιτιστικής μας ιστορίας...»

Γεώργιος Κοντογιάννης
Δημοσιογράφος

ΣΤΙΣ ΦΑΜΠΡΙΚΕΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Κακούργα ματανάστευση
κακούργα ξενητειά
μας πέρνεις απ' τον τόπο μας
τα πιο καλά παιδιά

ΤΟ ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΟ

Πικρό σαν δηλητήριο
είναι το διαβατήριο
μα όταν ζεις δίχως ελπίδα
όπου γης είναι πατρίδα

ΛΙΓΑ ΨΙΧΟΥΛΑ

Λίγα ψιχουλά αγάπης σου γυρεύω
και ως την άλλη μου ζωή θα σε λατρεύω

ΓΕΝΝΗΘΗΚΑ ΓΙΑ ΝΑ ΠΟΝΩ

Γεννήθηκα για να πονώ
και για να τυραννιέμαι
την ώρα που σε γνώρισα
βαρδιά την καταριέμαι

ΣΤΟΥ ΜΠΕΛΑΜΗ ΤΟ ΟΥΖΕΡΙ

Στου Μπελαμή το ουζερί
λόγια πικρά, κορμιά νεκρά
βλέμμα σβησμένο
Ζήση μου ψεύτρα και σκληρή
μου 'δειξες δρόμο σκοτεινό
και λαθεμένο

ΜΕΣΑ ΣΕ ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ

Σε μια νύχτα μου 'χεις κάνει
άσπρα τα μαλλιά, μαύρη την καρδιά
Σε μια νύχτα μου 'χεις κάνει το φτωχό κορμί
σα το δέντρο που το κάψαν χίλιοι κεραυνοί
Γιατί με πρόδωσες, γιατί

Είναι ένα υλικό αυτού-
σιο, όπως το αντέγραφα από τους τοίχους
των πειθαρχείων, των αναρρωτηρίων, των απο-
χωρητηρίων, των σκοπιών και όπως το κατέ-
γραφα από ζωντανές απαγγελίες

323

Ο παλιός την κάνει έτσι
στη φοράει κοκορέτσι.

168

Μην κλαις αγάπη μου γλυκειά
που μ' έχουνε φαντάρο
θα με ξεχάσεις κάποτε
και θα φιλήσεις άλλον.

153

Γιατί με λησμονήσατε
δεν είμαι πεθαμένος
είμαι σ' ένα στρατόπεδο
μεσ' στο χαχί ντυμένος.

128

Θα 'θελα να 'μουν σουτιέν
στα στήθη τα δικά σου
για να μετρώ αγάπη μου
τους χτύπους της καρδιάς σου.

24

Τη γκόμενα μου στο στρατό
την έλεγαν Μι 'Ενα
τη χαίδευα τη λάτρευα
λες κι ήτανε παρθένα.

111

Το φανταράκι στο στρατό
να μην το λησμονείτε
με γράμματα κι επιταγές
να το παρηγορείτε.

230

Πουτάνες μ' αρνηθήκατε
γιατί είμαι φαντάρος
μ' άλλους γαμιέστε έμαθ
και θα σας πάρει ο χάρος

100

Τα μακαρόνια του στρατού
όλα θα τα ενώσω
να φτιάξω जिद्दρόδρομο
να 'ρθω να σ' ανταμώσω.

ντέφι

Το περιοδικό για το τραγούδι

και δίσκους και συναυλίες και σινεμά και βιβλία και βίντεο
και τηλεόραση και χιλιάδες άλλα ελληνικά θέματα

ΠΟΙΟΣ ΣΤΗ ΧΑΡΗ ΣΟΥ! ΑΝ ΓΡΑΦΤΕΙΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗΣ ΣΤΟ ΝΤΕΦΙ ΟΧΙ ΜΟΝΟ
ΘΑ ΣΟΥ ΄ΡΧΕΤΑΙ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟ ΠΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΕΙΣ:

15%

ΕΚΠΤΩΣΗ
ΣΤΟ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΝΤΕΦΙ

15%

ΕΚΠΤΩΣΗ
ΣΤΑ
ΜΟΥΣΙΚΑ
ΒΙΒΛΙΑ

15%

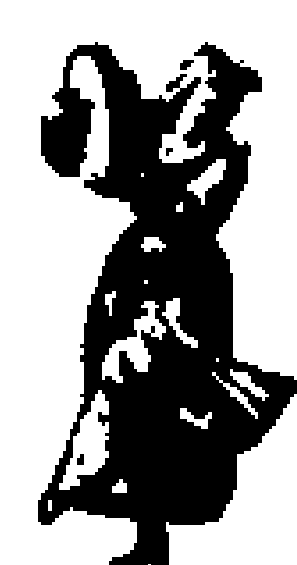
ΕΚΠΤΩΣΗ
ΣΤΟΥΣ
ΔΙΣΚΟΥΣ &
ΚΑΣΣΕΤΕΣ

20%

ΕΚΠΤΩΣΗ
ΣΤΑ
ΒΙΒΛΙΑ
ΝΤΕΦΙ

ΝΑΙ ΘΕΛΩ ΝΑ ΓΙΝΩ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗΣ ΣΤΟ ΝΤΕΦΙ ΓΙΑ ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ
ΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΣ ΤΟ ΑΣΤΕΙΟ ΠΟΣΟ ΤΩΝ 2.040 δρχ. (ΑΝΤΙ ΚΑΝΟΝΙΚΟΥ 2.400)
ΗΠΑ 36\$, ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ 48\$ Αυστ. ΕΥΡΩΠΗ 14£ Αγγλίας.
ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ: Π. ΔΗΜΑΚΗΣ • ΣΟΛΩΝΟΣ 85 • Τηλ. 3629569 • ΑΘΗΝΑ

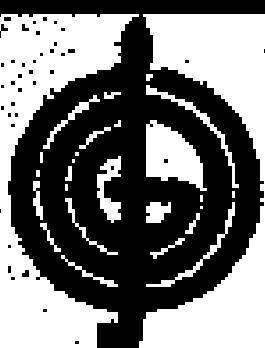
ΟΝΟΜΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΤΗΛ. Τ.Κ.

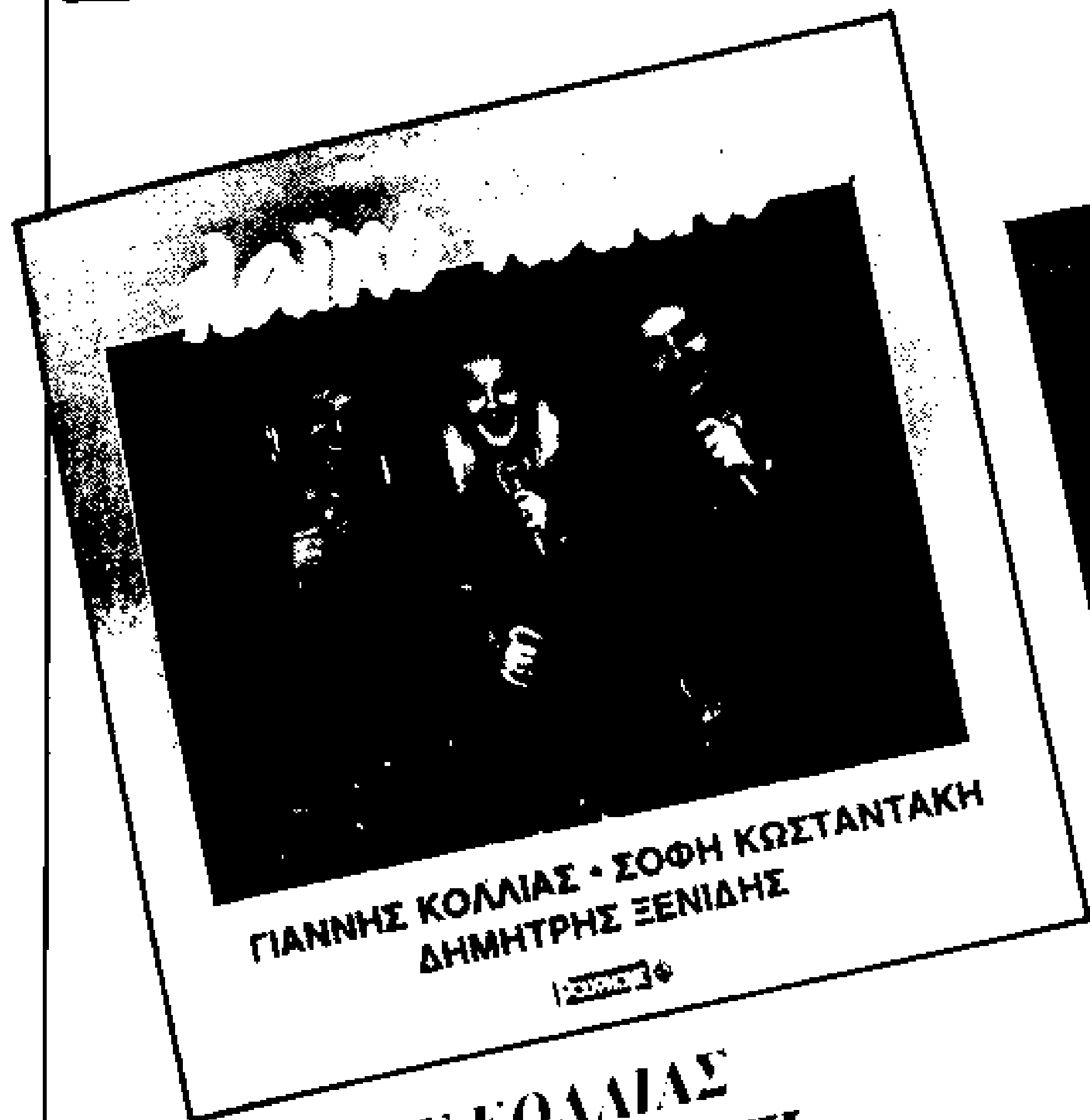

ντέφι

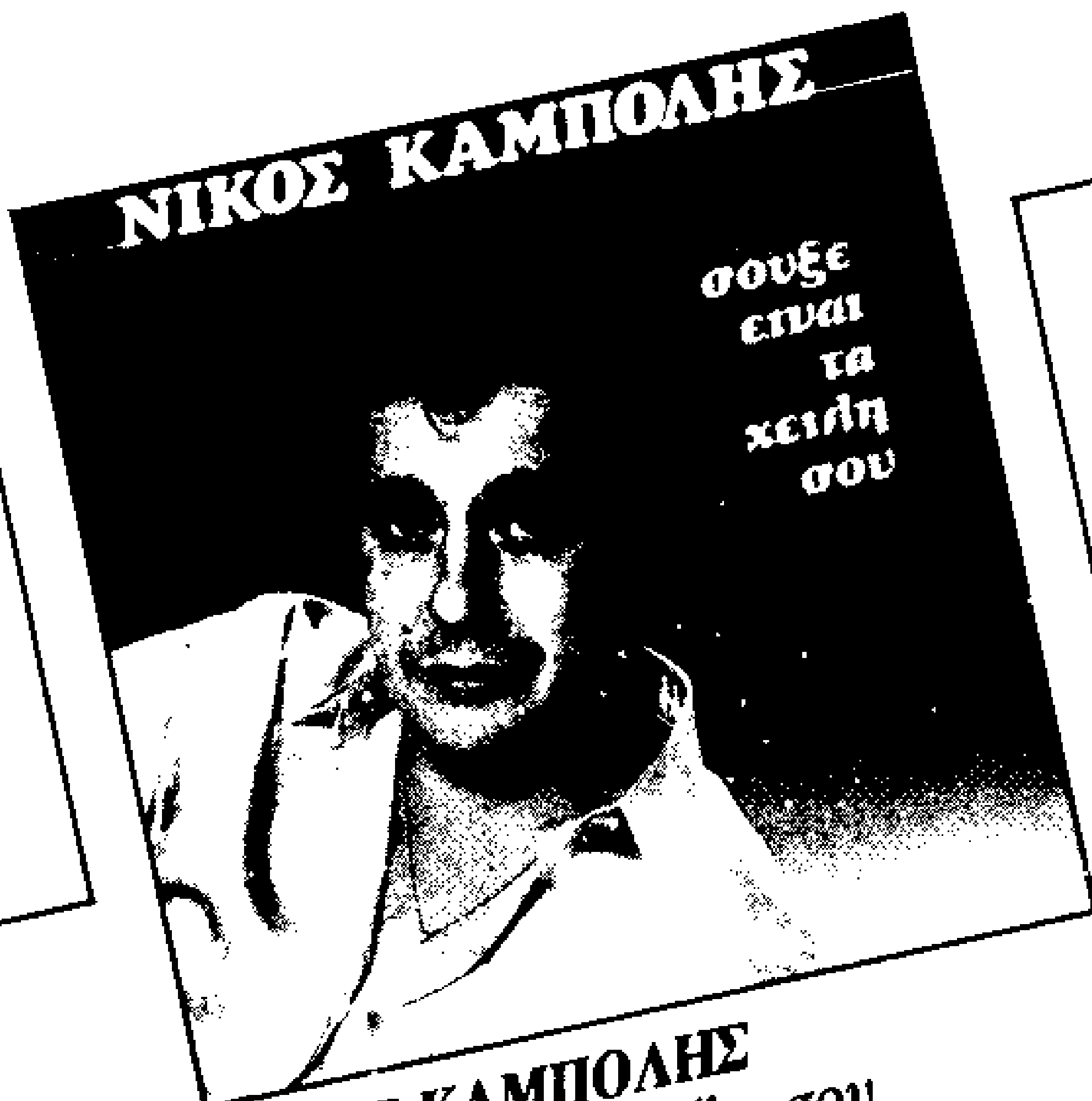
ΣΟΛΩΝΟΣ 85 ΑΘΗΝΑ 106 79

Οι λαϊκές επιτυχίες είναι...

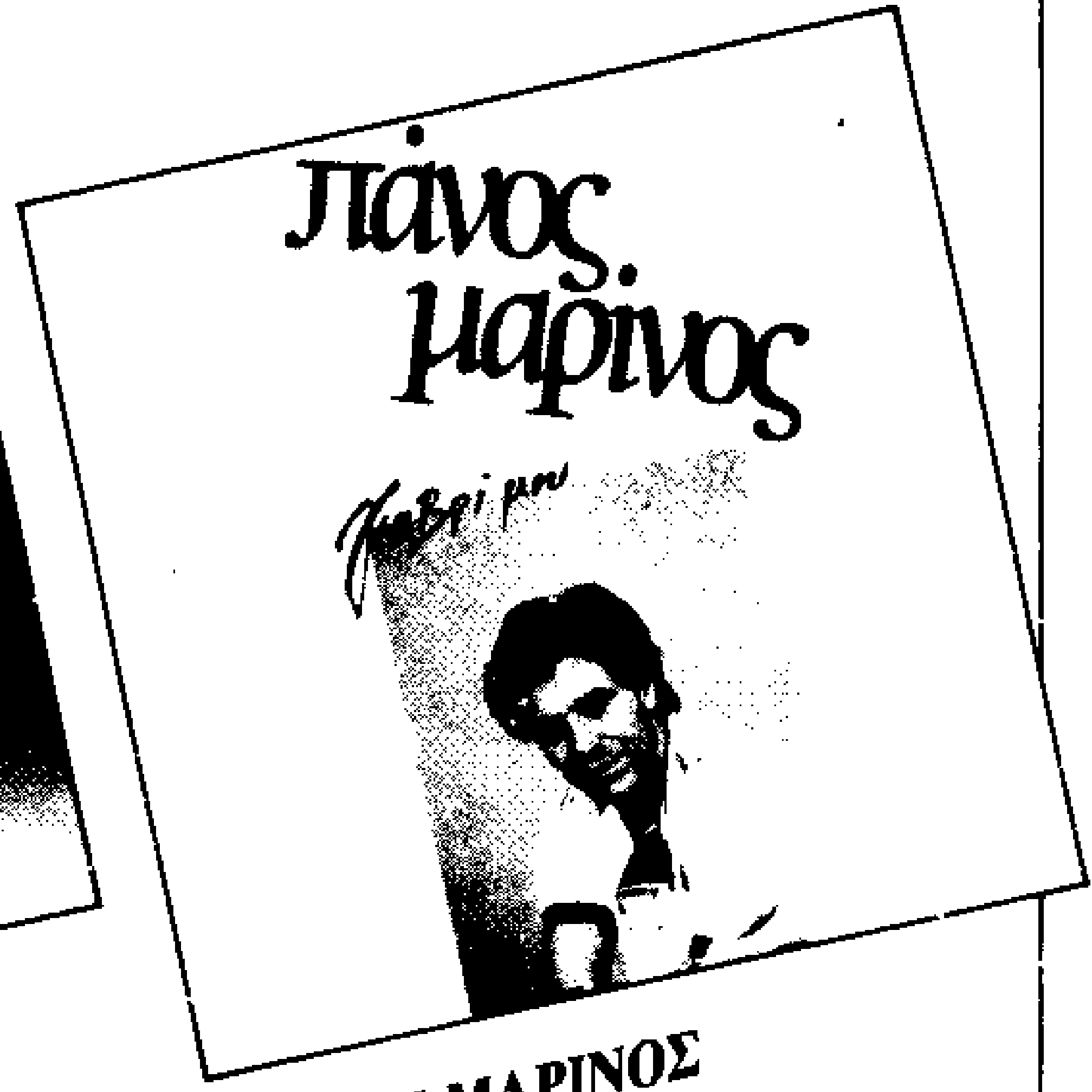
POLYPHONE

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΛΛΙΑΣ
ΣΟΦΗ ΚΩΣΤΑΝΤΑΚΗ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΞΕΝΙΔΗΣ
Λαϊκό πάλκο

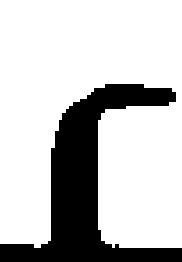
ΝΙΚΟΣ ΚΑΜΠΟΛΗΣ
Σουξέ είναι τα χείλη σου

ΠΙΝΟΣ ΜΑΡΙΝΟΣ
Γιαβρί μου

Κυκλοφορούν σε δίσκους και κασέτες

Pret á Porter

LINEA FRATINA

ΚΟΔΡΙΓΚΤΩΝΟΣ 11Β

ΜΗ ΧΑΣΕΤΕ ΑΥΤΟΥΣ ΤΟΥΣ ΔΙΣΚΟΥΣ

ΜΠΑΜΠΗΣ ΓΚΟΛΕΣ
ΤΙ ΘΑ ΓΙΝΩ ΕΓΩ ΧΩΡΙΣ ΕΣΕΝΑ
Ο μοναδικός ερμηνευτής και ανανεωτής του αυθεντικού
ρεμπέτικου τραγουδιού.

*Από
ΦΑΛΗΡΕΑ*

Ross Daly

ROSS DALY

Για μας ο πιο ενδιαφέρων μουσικός δίσκος της Χ
Μια ολοκληρωμένη μουσική πρόταση για την μου
Ανατολής.

ΝΙΚΟΣ ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ
ΚΑΝΟΝΑΚΙ

ΕΛΛΗΝΕΣ ΔΕΞΙΟΤΕΧΝΕΣ

ΝΙΚΟΣ ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ
ΚΑΝΟΝΑΚΙ

Ο μοναδικός δίσκος στην Ελληνική δισκογραφία με κανο-
νάκι με τον κορυφαίο Νίκο Στεφανίδη

Αυθεντικά Ρεμπέτικα
της Αμερικής

ΑΥΘΕΝΤΙΚΑ ΡΕΜΠΕΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ένας δίσκος που έρχεται να φωτίσει περισσότε-
ρίεργη και γοητευτική ιστορία του Ελληνισμού
ρική.

ΝΕΕΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΕΣ

ΖΙΓΚ-ΖΑΓΚ ΠΛΑΝΟΔΙΟΙ ΕΡΩΤΕΣ
ΝΙΚΟΣ ΜΗΛΙΩΝΗΣ
ΒΑΝΕΣΣΑ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΡΩΤΑ

ΔΙΣΚΟΙ - LYRA - ΤΑΙΝΙΕΣ

ΟΙ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ

ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ

«Μέσω νεφών»

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

«Όχι πιασυρίσματα»

Α. ΚΟΚΟΤΟΣ-Φ. ΛΑΔΗΣ

«Το ποτάμι»

Τραγ. Ε. Τσαγκάρη
Κ. Λεοντίδης & η Σ. Μπέλου

ΙΣΙΔΩΡΑ ΣΙΔΕΡΗ

«Ερωτικές κόντρες»

ΓΛΥΚΕΡΙΑ

«Μάτια μου»

Σ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΒΙΚΥ ΜΟΣΧΟΛΙΟΥ

«Στους ανήσυχους δρόμους»

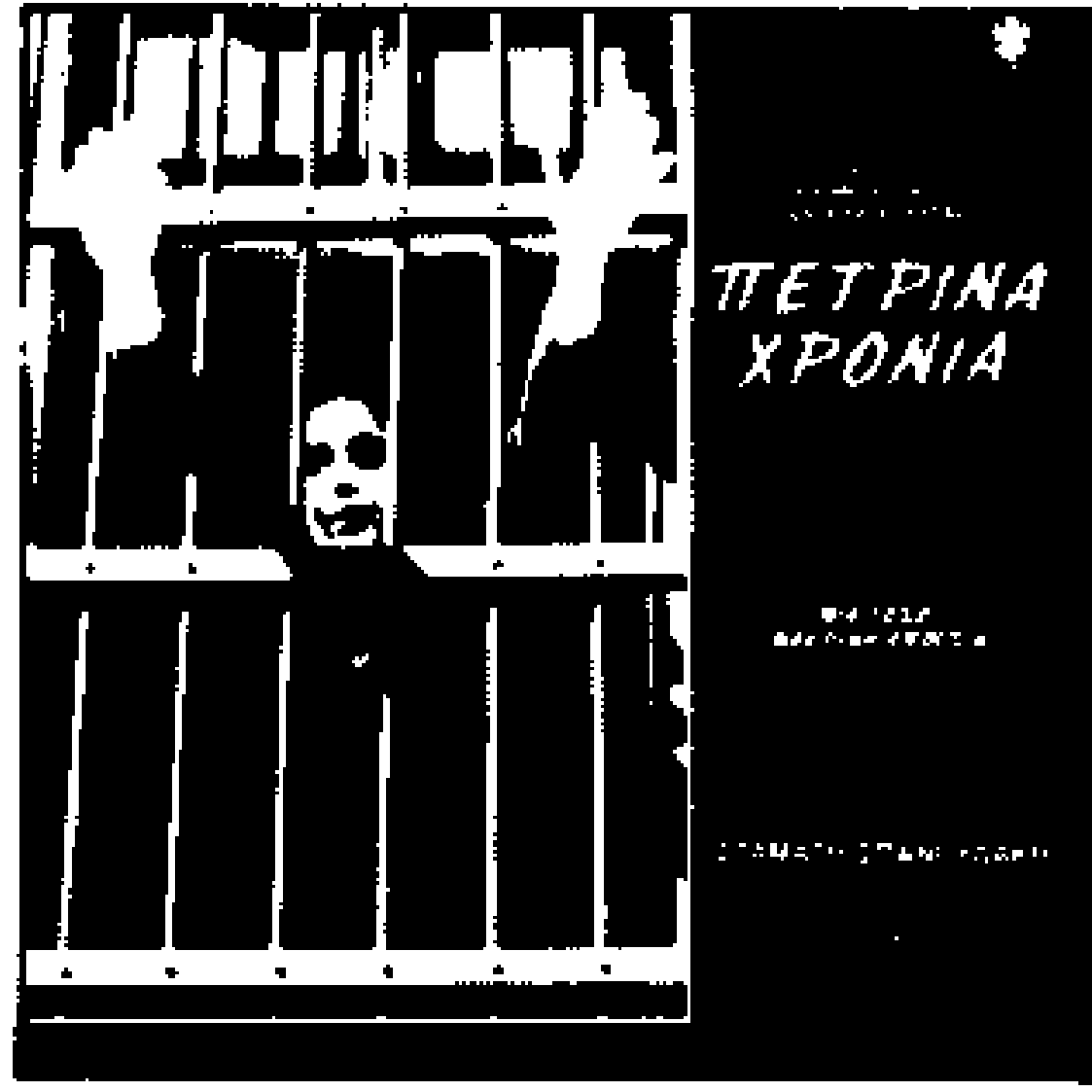
ΜΙΜΗΣ ΠΛΕΣΣΑΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ

Μουσική συνάντηση 2

Τραγ. Γ. Δημητράς
Π. Ξανάκη, Κλεοπάτρα
Α. Ζαφειρόπουλος

ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΣΠΑΝΟΥΔΑΚΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΟΥΓΑΝΕΛΗΣ

«Πέτρινα χρόνια»

«Σουξέ»

ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΣΠΑΝΟΥΔΑΚΗΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗ

«Κοντραμπάντο»

ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

«Αυτόγραφο»

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

«Η θρησκεία μου είσαι εσύ»

Ν. Ιγνατιάδης-Α. Παπαδημητρίου

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ

«Ζωντανή περιπέτεια»

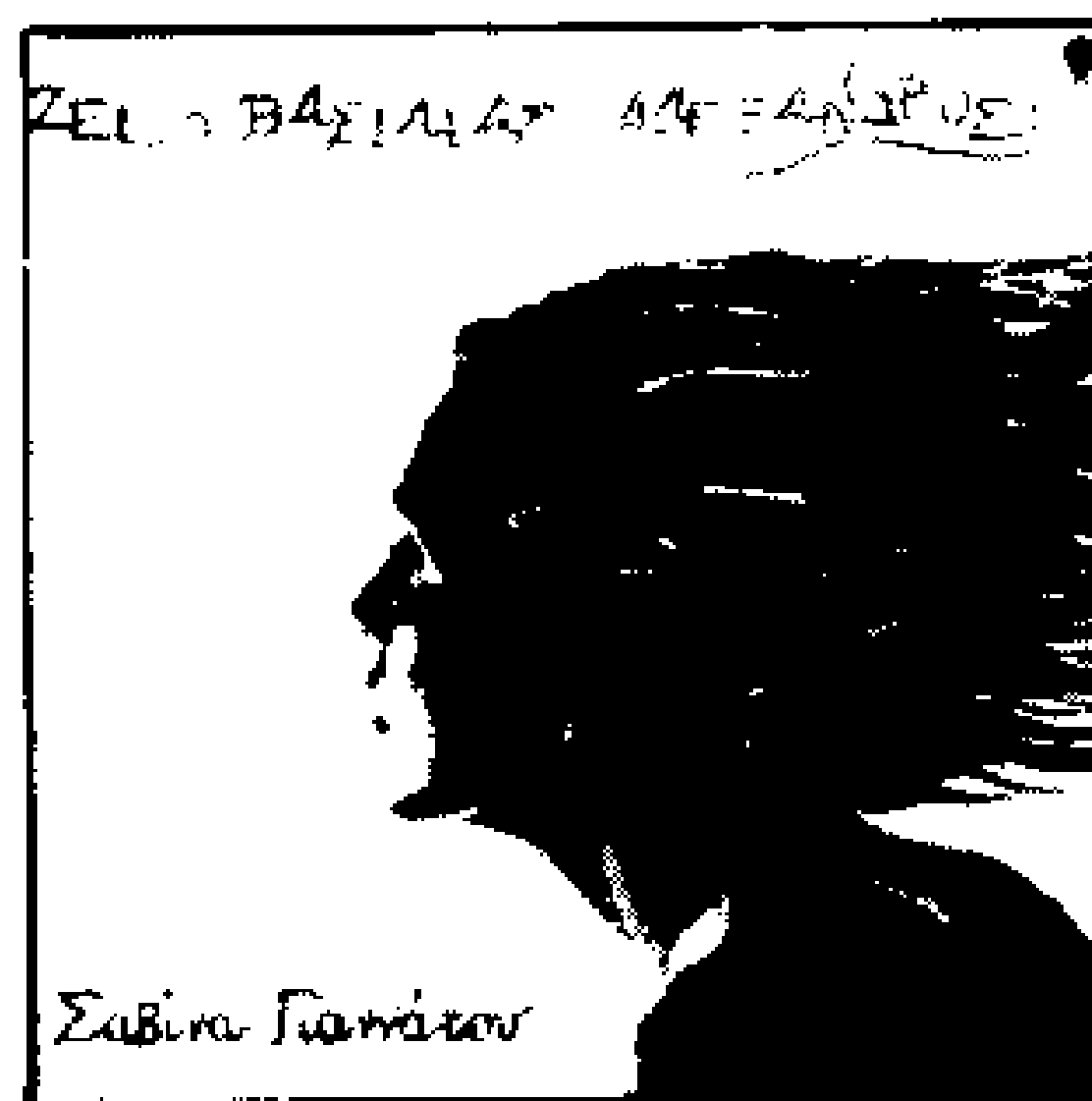
Ζωντανή ηχογράφηση από
το θέατρο Λυκαβηττού

ΛΕΝΑ ΠΛΑΤΩΝΟΣ

«Λεπιδόπτερα»

ΣΑΒΙΝΑ ΓΙΑΝΝΑΤΟΥ

«Ζει ο βασιλιάς Αλέξανδρος»

Διαφόρων Μάτια μου Τραγούδι: Γλυκερία

Ένα γενικότερο κλίμα που επηρέασε ακόμα και τους λαϊκούς τραγουδιστές για μια αλλαγή πλεύσης προς πιο «εξευγενισμένα» τραγούδια, δεν άφησε ανεπηρέαστη ούτε κι αυτή τη Γλυκερία που μέσα στα λίγα τελευταία χρόνια αναδείχτηκε σε νεότερη «βασίλισσα» του χορευτικού λαϊκού τραγουδιού, που καλύπτει ένα χώρο απ' τα σμυρνεία και τη Γυφτοπούλα του Μπάτη μέχρι τις Μάγισσες του Χαφιάδη.

Μια αλλαγή πλεύσης που αντιλαμβάνομαι τους κοινωνικούς-ψυχολογικούς λόγους που την ορίζουν αλλά αμφιβάλλω για τα αποτελέσματά της.

Η Γλυκερία με τη συνεργασία του Στέλιου Φωτιάδη, κέρδισε ένα τίτλο ζηλευτό, έγινε σήμα κατατεθέν, κάτι σαν το Βασκόπουλο, τη Φαραντούρη και το Μπιθικώτση, που ο καθένας τους σηματοδοτεί ένα δρόμο.

Όμως αυτό ή δεν τόχει πλήρως, συνειδητοποιήσει ή καλλιτεχνικά δεν την ενδιαφέρει τόσο πολύ ή θέλει απλώς να δοκιμάσει και κάπου αλλού. Δοκιμάζει λοιπόν μ' ένα δίσκο που δεν μοιάζει καθόλου ούτε με τα σμυρνεία ούτε με τα λαϊκά της «Όμορφης Νύχτας» αν και στοιχεία του υπάρχουν μέσα στο «Τραγούδι αισθηματικό»

σαν δευτερεύουσα πλευρά. Τώρα το «θεσσαλονικιώτικο» «Με μπουνάτσες και μποφόρια» και το νεο-ροκέ «Ό,τι και να γίνει θυμήσου» επιλέγονται για να δώσουν το στίγμα. Καλά τραγούδια όπως και τα περισσότερα του δίσκου, που όμως ενώ δεν αφορούν μεγάλο μέρος από το κοινό της που ανέρχεται σε μερικά εκατομμύρια, είναι δύσκολο να συγκινήσουν ένα «άλλο» κοινό λίγων χιλιάδων που δεν θα δεχτεί τόσο εύκολα τη Γλυκερία από προκατάληψη, αλλά και γιατί τα νέα της τραγούδια δεν είναι εν τέλει και τόσο «νέα».

Στέλιος Ελληνιάδης

Μάνος Χατζιδάκις - Νίκος Γκάτσος «Χειμωνιάτικος ήλιος»

Τραγούδι: Μανώλης Μητσιάς

Η επανακυκλοφορία του «Χειμωνιάτικου ήλιου», με νέες ενορχηστρώσεις κι ερμηνείες μέσα σ' ένα μόλις χρόνο από την αρχική κυκλοφορία του αποδεικνύει πρώτα-πρώτα ένα μοναδικό ταλέντο που φαίνεται να χαρακτηρίζει το Μάνο Χατζιδάκι και να εξηγεί σε μεγάλο βαθμό τη σταθερή ποιητική του προσφορά. Σαν δημιουργός με πολύπλευρη κουλτούρα γνωρίζει πόσο εύθραυστο είναι το τραγούδι σαν φόρμα και πόσο πολύ

εξαρτάται η τελική του αισθητική ολοκλήρωση από την τήρηση μιας λεπτής ισορροπίας, από τη θεραπεία μερικών κρίσιμων λεπτομερειών. Σε χρόνο πρωτόγνωρα σύντομο ενωτίσθηκε αυτές τις ανισορροπίες, αβλεψίες ή θαλούρες της αρχικής ηχογράφησης και θέλησε σαν καλός τεχνίτης να τις «διορθώσει» αμέσως.

Οι βασικές διαφορές ανάμεσα στον περσινό και το φετινό «Ήλιο» βρίσκονται στην υιοθέτηση ενός περισσότερο λιτού ακουστικού ήχου, μιας ενορχήστρωσης δωματίου που δίνει στα τραγούδια τη διάσταση που τους πρέπει: του χαμηλόφωνου σχολίου. Οι συνθέσεις καθαυτές σίγουρα δεν συγκαταλέγονται στις πιο εμπνευσμένες του στιγμές. Ακόμα περισσότερο συμβατικοί είναι οι στίχοι του Νίκου Γκάτσου που δυσκολεύονται να κρύψουν το χαρακτήρα της «παραγγελίας» που είχε ο δίσκος. Κλίμα μελαγχολικό μ' ένα τρόπο, όμως, που δείχνει μια πρόχειρη προσκόληση σε εικονοπλασίες του παρελθόντος.

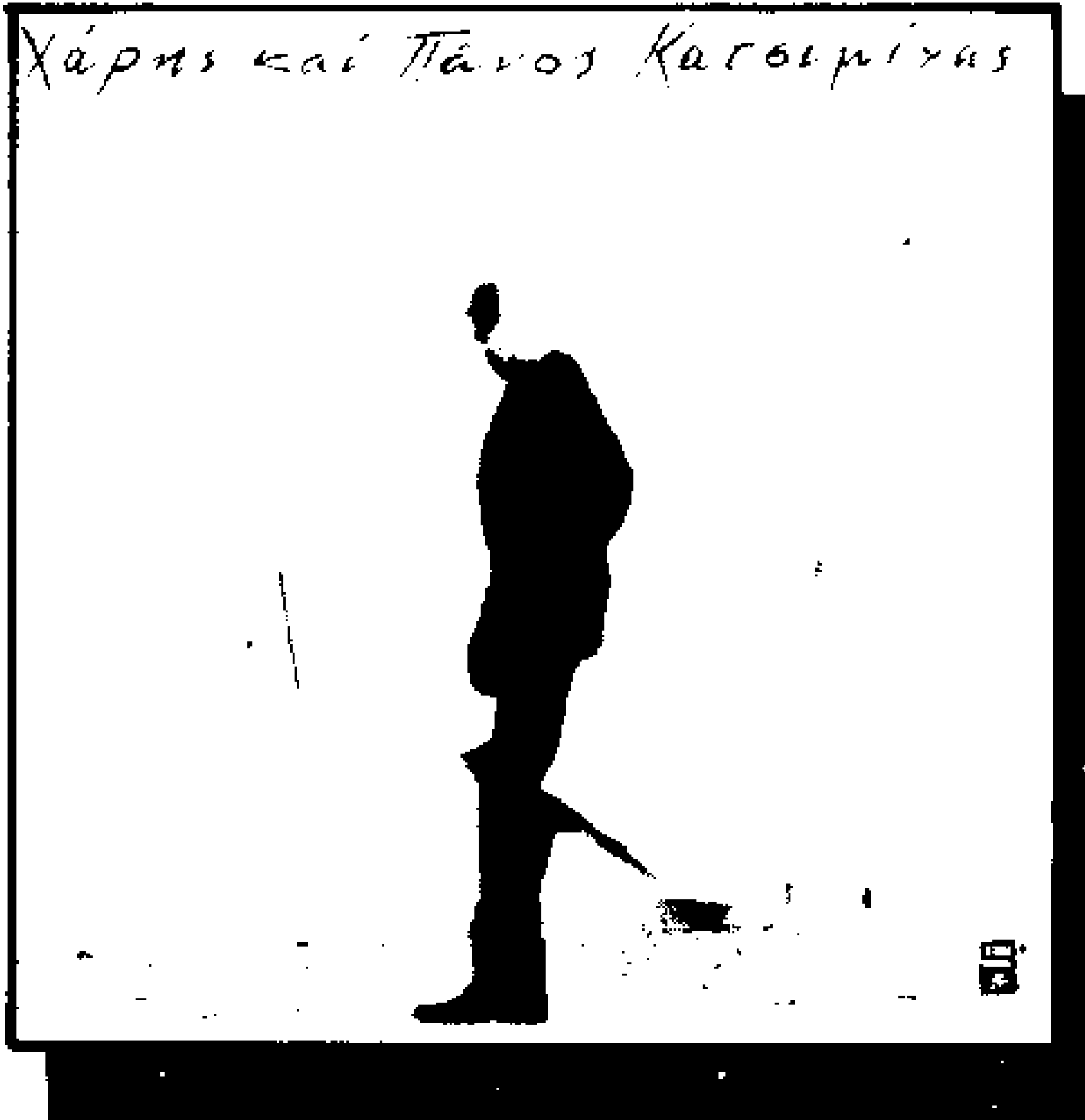
Ωστόσο ο Χατζιδάκις αναγνώρισε ανάμεσα στους στίχους εκείνους με τη μεγαλύτερη δύναμη κι έκανε αυτούς ακριβώς τα πιο όμορφα τραγούδια του δίσκου. Τ' «Ασυλλόγιστα χρόνια», το απροσδόκητο χασάπικο «Κορίτσι της νύχτας», τα «Παιδιά της Καταιγίδας» κι η «Κυρά του Κόσμου» έχουν κάτι που θυμίζει τις μεγάλες στιγμές του παρελθόντος και των δύο, ενώ η φωνή του Μητσιά αν κι έχει ακόμα ένα αθεράπευτο νωθρό ύφος βρίσκεται τώρα στην ωριμότητά της.

Ο «Χειμωνιάτικος ήλιος» σίγουρα δεν είναι μια κρίσιμη καμπή του Χατζιδάκιου γίγνεσθαι και σπάνια θα σκαρφάλωνει στο πικάπ μου. Είναι όμως ένα διάλειμμα, που όπως καθετί που κάνει αυτός ο ιδιότυπος συνθέτης έχει το «στίγμα» της ποιότητας.

Γιάννης Έξαρχος

Handwritten signature of Giannis Exarchos.

Χάρης και Πάνος Κατσιμίχας

Χάρης και Πάνος Κατσιμίχας

«Όταν σου λέω πορτο- κάλι να βγαίνεις»

«Αγγελοκαμωμένη μου και λαμπα-
δόχυστή μου»
Μάρκος Βαμβακάρης

Η συνεργασία των Κατσιμιχαίων με το Νταλάρα δεν ήταν ένα τυχαίο γεγονός. Με την επιλογή τους αυτή διαχωρίσανε τη θέση τους από τους λεγόμενους ροκάδες που προσπαθώντας να προσδώσουν μια «πολιτική» χροιά στα τραγουδάκια τους γκετοποιηθήκανε και αποκοπήκανε απ' το κυρίως σώμα του ελληνικού τραγουδιού, με αποτέλεσμα αφ' ενός η συνέχεια και η επιβιώσή τους να εξαρτιέται από σουξεδιάρικα σλόγκαν και αφ' ετέρου να είναι αναγκασμένοι ν' αντλούν τα υλικά τους από μια και μόνο πηγή, το ξένο ελαφρό τραγούδι.

Αντίθετα οι Κατσιμιχαίοι ήταν πιο στέρεοι, πιο ουσιαστικοί και πιο ανοιχτοί ευθύς εξ αρχής. Δεν ένιωσαν την υποχρέωση να γελοιοποιήσουν το Μπραχάμι για να τη βγουν ως «πιο μπροστά» ούτε αποπειράθηκαν να πρωτοστατήσουν σε μια νεοτερίστικη κίνηση, που σ' ένα χρόνο είναι κιόλας ντεμοντέ. Δούλεψαν πολλά χρόνια πριν «ξεκινήσουν» και αφού την «έκαναν» δεν βιάστηκαν να βγάλουν το

δεύτερο δίσκο τους, που ακούγοντάς τον ευχαριστήθηκα με τα ωραία τραγούδια και τις ωραίες εκτελέσεις τους.

Θέματα απ' τις εικόνες μιας παρατεταμένης εφηβείας περασμένα μέσα από θαυμάσιους στίχους, απλούς αλλά καθόλου παιδαριώδεις, με τον Βαμβακάρη παρόντα αλλά και τον Σαββόπουλο, με μουσικές που εμπειρεύουν «εξ αδιαιρέτου» στοιχεία από έντεχνο-ροκ-και-λαϊκό τραγούδι, με DX 21 αλλά και μπουζούκι, με μπάλαντες αλλά και χασάπικο!

Στέλιος Ελληνιάδης

Ζωρζ Πιλαλί

«Πώς μπορεί να είμαστε είκοσι χρόνια πίσω από την Αμερική χωρίς εκείνη να είναι 20 χρόνια μπροστά από μας;»

Ο αυτοαποκαλούμενος «κροταλίας της ασφάλτου», ο «θάνατος της Αμερικής», επιστρέφει φορτωμένος με ζεμπίλια κι ένα δεμάτι σκόνη στη γη της επαγγελίας. Πάει στο Λας Βέγκας να τα παίξει όλα και να μάθει στην πιο πλούσια γυναίκα τι είναι ο έρωτας. Όταν ξημερώσει θα φτάσει στο Σικάγο, για να δείξει στο B.B. King πώς παίζονται τα μπλουζ. «Είσ' ένα άτομο με σωστές επιρροές αλλά λάθος αντιλήψεις» θα πει στο νεκρό Muddy Waters που στέκει στη

γωνία. Ο Νέος Κόσμος υποκλίνεται μπροστά στην ανοικονόμητη έπαρση, τη σχιζοφρενική ιδιοφυία του μετατζή από τη Μεσηνία, του ποιητή Ζωρζ Πιλαλί.

Μετά το Χάρρυ Κλυν και τον Τζίμη Πανούση, ο Γιώργος Πιλάλας μπαίνει στο χώρο του σατιρικού multi-medium. Παρλάτες, ανέκδοτα, τσιφτετέλια και μπλουζ ιχνογραφούν μια προσωπική μυθολογία της σύγχρονης Ελλάδας: μια μυθολογία που έχει την αιχμηρότητα του περιθωριακού αλλά και την εξασφαλιστική απόσταση του χιούμορ. Ο Έλληνας ανάμεσα σ' ένα παρελθόν υπερφορτισμένο αλλά ακόμα ακατανόητο κι ένα μέλλον απειλητικό αλλά σίγουρο. Μια δύναμη που θέλει να σαρώσει ότι μεγαλόσχημο κι εντυπωσιακό κάνει το βραδυνό του ύπνο θλιμμένο και συμπλεγματικό. Ο Έλληνας θα φτιάξει μια κουλτούρα των σκουπιδιών που θα σοκάρει και το Γουόρχολ.

Το άλμπουμ «Ζωρζ Πιλαλί» περιέχει το ηχογραφημένο υλικό μιας ζωντανής εμφάνισης σε κέντρο. Και η ποιότητα της εγγραφής είναι μοιραία αρκετά φτωχή, ενώ ο ίδιος ο Πιλάλας έχει μερικές στιγμές υπέρμετρο άγχος που αδυνατίζει την έκφρασή του. Μπορεί ορισμένες από τις ιστορίες του ν' αφήνουν μια αίσθηση ανολοκλήρωτου ή ξαναιπωμένου αλλά κομμάτια σαν τα «Χριστούγεννα», το «Hurricane Bar» και τα «Μπλουζ '68» μιλούν για ένα ταλέντο αυθεντικό κι εύχομαι, ανυπόταχτο. Όσο για τη μουσική πλευρά προσέξτε τα δύο μπλουζ και την κιθάρα που παίζει ο Πιλάλας για να πεισθείτε ότι σε μιαν άλλη εποχή το μόνο που θα ήθελε να κάνει θα ήταν ένα σόλο χωρίς τέλος.

Γιάννης Έλεγχος

Ο δρόμος της επιστροφής του ΣΤΕΛΙΟΥ ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗ

«... Κανείς δεν έλεγε λαϊκό τραγούδι. Ζήτημα είναι αν μέσα στα 12 αυτά χρόνια που απουσίαζα, αν άκουγα ένα τραγούδι το χρόνο, που να λυπήθηκα γιατί δεν το τραγούδησα».

(Στ. Καζαντζίδης, Απογευματινή, 5/3/87)

Η τεράστια αίγλη που περιέβαλε τον Καζαντζίδη ήταν απόρροια τριών σημαντικότητας παραγόντων: Μια φωνή μοναδική, ένα ρεπερτόριο που εκφράσε χωρίς περιστροφές τους παλμούς, τα προβλήματα και τους πόθους των ανθρώπων αυτού του τόπου και μια στάση αντίστασης στους μηχανισμούς αλλοτρίωσης και εκμετάλλευσης του μαχόμενου καλλιτέχνη.

Ο προικισμένος λαϊκός τραγουδιστής αναγορεύθηκε σε λαϊκό ήρωα.

Έτσι η ενεργητική επανένταξή του στη δισκογραφία συνδεόταν άρρηκτα μέσα στις συνειδήσεις των ανθρώπων με μια ανυποχώρητη δικαίωση κόντρα στις δυνάμεις που – κατά τα λεγόμενά του – επί μια δεκαετία «παρεμπόδιζαν» την ελεύθερη καλλιτεχνική δραστηριότητα του.

Όμως η «μάχη» έληξε άδοξα, μ' ένα σενάριο φτωχό και κακοσκηνοθετημένο. Ο ήρωας επιστρέφει υποταγμένος στη μοίρα του, αγκαλιάζεται και φιλιέται με τους χθεσινούς «εχθρούς» (που ίσως και να μην ήταν εχθροί), μετανοεί και δηλώνει ότι ο λόγος που τον ανάγκασε ν' απέχει απ' τη δισκογραφία (απ' το 1975) ήταν ότι δεν έβρισκε καλά τραγούδια! Δηλαδή όχι μόνο αυτοαναιρείται και αντιφάσκει, αλλά και προσπαθεί να σθήσει απ' τη συλλογική μνήμη όσα έχουν προηγηθεί!!!

Οι ερμηνείες για αυτή τη συμπεριφορά υπάρχουν, αλλά σ' αυτό το σύντομο σημείωμα θα μας απασχολήσει μόνο η πιο άμεση συνέπεια της. Ο δίσκος.

Ο Καζαντζίδης απογυμνωμένος απ' το φωτοστέφανο του λαϊκού ήρωα επανεμφανίζεται στο προσκήνιο σαν κοινός θνητός. Για να κριθεί πια σαν ένας τραγουδιστής ανάμεσα σ' όλους τους τραγουδιστές. Και ο δίσκος του σαν άλλος ένας δίσκος, ή σχεδόν έτσι, γιατί είναι ήδη επιβαρυνμένος απ' τη δήλωση ότι περιέχει τραγούδια καλύτερα απ' όλα όσα έχουν ακουστεί μέσα σε 10 χρόνια δισκογραφικής παραγωγής!

Ακούγοντας το δίσκο αισθάνεται την προσπάθεια αναβίωσης μιας εποχής, τραγούδια που πάνε τον Καζαντζίδη 25 χρόνια πίσω, σαν να μην μεσολάβησαν ποτέ τα τραγούδια του Άκη Πάνου («Το θολωμένο μου μυαλό», «Τα όνειρα χτίζονται» κ.α.) και των Νικολόπουλου-Πυθαγόρα («Γ' πάρχω», «Κάτω απ' το πουκάμισο μου» κ.α.). Αλλά και σε σύγκριση με τα παληότερα του, «Ο δρόμος της επιστροφής» δεν είναι το «Γυρίζω απ' τη νύχτα», «Το παράπονο του μετανάστη» δεν είναι «Οι φάμπρικες της Γερμανίας», ούτε το «Εγώ είμαι ο αητός κι εσύ 'σαι τα φτερά μου» είναι το «Όσο υπάρχεις θα υπάρχω» και βέβαια ούτε ο «Απόκληρος» είναι «Η ζωή μου όλη»!

Αυτή η «αναβίωση» επειδή δεν έχει κανένα αυθορμητισμό αποδυναμώνει τα νοήματα, οι αναφορές στην προσφυγιά και τη μετανάστευση χάνουν τη φόρτισή τους, γίνονται κρύες λέξεις, ρηχές. Σε αντίθεση με την «Κακούργα μετανάστευση» που είχε βάρος ασήκωτο, είχε τραγικότητα. Τώρα «Το παράπονο του μετανάστη» δεν είναι πειστικό. Τα αισθήματα τακτοποιούνται μέσα σε φράσεις κλισέ. Χωρίς αληθινή συγκίνηση.

Αν τώρα αγνοήσεις το μύθο και τα περί «των καλύτερων», μπορείς ν' ακούσεις και το δίσκο με άλλο αυτί. Πρώτα-πρώτα να συνειδητοποιήσεις ότι τελικά τον Καζαντζίδη μόνο με τον... Καζαντζίδη μπορείς να τον συγκρίνεις. Ακόμα και, να διακρίνεις ενδιαφέροντα στοιχεία σε αρκετά τραγούδια (ιδιαίτερα στους στίχους του Χαψιάδη και στις μουσικές του Βασιλειάδη) και να ξεχωρίσεις και δυο-τρία που θα σου αρέσουν περισσότερο απ' τα άλλα. Για να καταλήξεις στο συμπέρασμα ότι ο δίσκος δεν είναι τελικά τόσο αδιάφορος.

Πάντως το σίγουρο είναι ότι εμείς οι πιο Καζαντζιδικοί αλλιώς τον περιμέναμε το Στέλιο κι αλλιώς μας ήρθε. Και νομίζουμε ότι αυτό το μπερδεμένο συναίσθημα που έχει προκαλέσει σε μας, είναι ευρύτερα παρόν. Γι' αυτό και η επιστροφή του ενώ ξεκίνησε σαν μεγάλο ΓΕΓΟΝΟΣ εξελίσσεται σαν απλό συμβάν!

Το θετικό της ιστορίας είναι ότι έγινε η αρχή! Τώρα περισσότερο κοντά στα πράγματα ο Καζαντζίδης, αφού μας διαβεβαίωσε έμπρακτα ότι η φωνάρα του είναι πάντα γρανιτένια και εκφραστική, ας προχωρήσει πιο τολμηρά στη δημιουργία ενός νέου έργου αντάξιου των δυνατοτήτων του και ενός νέου μύθου ουσιαστικότερου και μακροβιότερου απ' τον προηγούμενο. Με το καλό.

Σωτήρης Νικολακόπουλος

... για την Επιστροφή του Καζαντζίδη!

(πριν απ' την κυκλοφορία του δίσκου)

Γ.Ε.: Για την επιστροφή του φίλου σας, του Στέλιου Καζαντζίδη, τί γνώμη έχετε;

Α.Π.: ...Ο Καζαντζίδης έπρεπε ν' ακούγεται πάντα, γιατί αν ακουγόταν δεν θα είχαμε ακούσει πάρα πολλές κακές φωνές που έχουμε ακούσει στο διάστημα της απουσίας του. Αυτή είναι η μια άποψη και η κόντρα άποψη λέει ότι ο Καζαντζίδης κάπου — αφού είχε κρατήσει μια θέση — δεν έπρεπε να υποχωρήσει για κανένα λόγο.

Γ.Ε.: Νομίζετε ότι υπάρχει μια υποχώρηση στο θέμα της ηχογράφησης αυτής;

Α.Π.: Ναι και ιδιαίτερα με την εταιρία που κυκλοφορεί... Την ώρα που έχουνε συμβεί αυτά που έχουνε συμβεί. Αλλά είναι θέμα που ενδιαφέρει τον ίδιο κι εγώ λέω την προσωπική μου άποψη, είναι τελείως υποκειμενικό αυτό που λέω. Από την άλλη σας λέω και πάλι ότι ο Καζαντζίδης έπρεπε ν' ακούγεται γιατί έχουμε ακούσει τραγουδιστές, που εάν ήταν ο Καζαντζίδης στο προσκήνιο συνεχώς, αυτοί οι άνθρωποι θα είχανε κάτσει στο σπίτι τους και δεν θα 'χαμε λερώσει τ' αυτιά μας τόσο.

(Από ζωντανή ραδιοφωνική συνέντευξη, Άκης Πάνου προς Γιάννη Έξαρχο, Μουσικό Περιοδικό ΕΡΤ-2, 13/3/87)

«Ένας μεγάλος λαϊκός τραγουδιστής, ξαναγυρίζει στο τραγούδι. Θα δώσει πολλά πάλι ο Στέλιος. Όλοι θα διδαχθούμε. Άλλωστε αν δεν δώσει ο Καζαντζίδης, ποιος θα δώσει; Αν μερικούς δεν τους αρέσει για διάφορους λόγους η επιστροφή του, τότε λέω ότι αυτοί είναι ανόητοι, μικρόψυχοι και κομπλεξικοί».

(Δημ. Μητροπάνος, Πρώτη, 25/2/87)

... Αφού ήρθαν τα πάνω κάτω στην Ελλάδα, αφού κατατέθηκε ειδικό νομοσχέδιο στη Βουλή κι αφού είπε το περίφημο «κρατικοποιήστε τη φωνή μου», μας έδωσε την εντύπωση πως ο μεταλύτερός του εχθρός επί της Γης είναι ο Μάκης Μάτσας. Αλλά, ω του

θαύματος, ο Καζαντζίδης έκανε στροφή 180 μοιρών και μόνος του μια μέρα τηλεφώνησε στον Μάτσα ζητώντας να γίνει ο δίσκος που είναι έτοιμος πια και κυκλοφορεί τις άγιες μέρες του Πάσχα! Ανάσταση αληθινή για τους απανταχού φίλους του «Στελλάρα».

Αλλά και μεγάλες απορίες δικές μας. Ποιο ήταν το τίμημα της συνεργασίας με την εταιρεία; Λοιπόν, μάθετέ το για να επιβεβαιωθεί ότι «πολλοί την δόξαν εμίσησαν, το χρήμα ουδέεις». Ο κ. Μάτσας εμέτρησε στο λαϊκό μας θάρο σαν προκαταβολή το ποσό των 21.000.000 δραχμών, ήτοι το ισόποσο των ποσοστών του από 300.000 δίσκους!!

Ο «Δρόμος της Επιστροφής» λοιπόν του Στέλιου Καζαντζίδη είναι στρωμένος με καθαρό χρυσάφι και ο άναξ του λαϊκού τραγουδιού θα περάσει πάνω για το νέο θρίαμβό του...

(Τα ΝΕΑ, 7/3/87)

«... Η επιστροφή του Στέλιου Καζαντζίδη θα δώσει καινούρια δύναμη στο ελληνικό τραγούδι που τόσο τη χρειάζεται αυτή τη στιγμή».

(Μάκης Μάτσας, Πρώτη, 9/2/87)

«... Δεν είναι όνειρο, δεν είναι ψέμα. Είναι γεγονός. Ο Στέλιος Καζαντζίδης ο μέγιστος Έλληνας λαϊκός τραγουδιστής ξαναγυρίζει στο τραγούδι...»

(Πάνος Γεραμάνης, Πρώτη, 9/2/87)

Το λαϊκό τραγούδι στερημένο τόσα χρόνια από τον πιο σημαντικό ερμηνευτή του, αλλά και από τη δημιουργική έμπνευση των δημιουργών του, είχε φτάσει κατά κάποιο τρόπο στον εκφυλισμό, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν υπήρχαν και κάποιοι σωστοί λαϊκοί ερμηνευτές. Η στροφή όμως του λαϊκού πάλλου στο ελαφρολαϊκό τραγούδι, είχε αναγκάσει ακόμα και τους δημιουργούς των λαϊκών τραγουδιών να γυρίσουν σ' αυτή την έκφραση.

(Δημοκρατικός Λόγος, 6/3/87)

Ομολογούμε ότι όλη αυτή η αχλύ

μας δημιουργεί κάποιες επιφυλάξεις. Δεν μένει λοιπόν παρά να περιμένουμε, για να δούμε πως θα ηχήσει σε μια εποχή σημερινή, που άλλα πρότυπα μοιάζει να έχει κι άλλες αγάπες, μια φωνή «θρυλική». Ας ελπίσουμε ότι το επίπεδο των τραγουδιών θ' αντιστοιχεί σ' αυτό της φωνής και το αποτέλεσμα θα κάνει να ξεχαστούν εκείνες οι παλιές απογοητευτικές δηλώσεις περί «κρατικοποίησης» μιας φωνής — που έτσι κι αλλιώς, ανήκε σ' όλους.

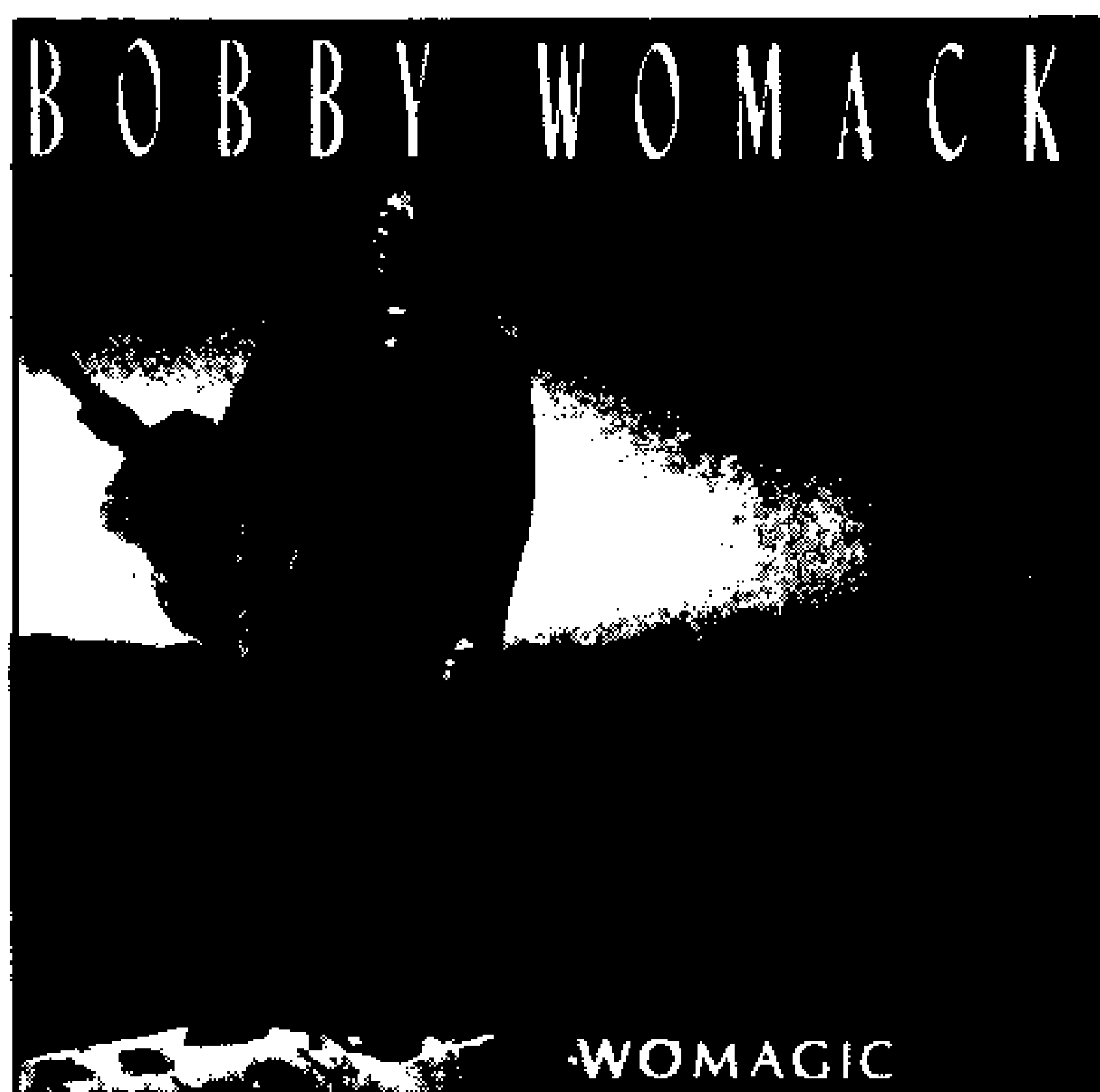
(Κ. Σχοινά, Αυγή, 14/3/87)

Γράψτε κάτι για τον Καζαντζίδη, μας λένε. Τι να γράψουμε πια; Ότι έγινε ειδικό νομοσχέδιο για ν' απελευθερωθεί η φωνή του από τα δεσμά της εταιρείας; Ότι ζήτησε να κρατικοποιηθεί η φωνή του, αφού έμεινε πεισμώνως μακριά από το τραγούδι για είκοσι χρόνια, γιατί έτσι του το επέβαλαν οι άλλοι, όπως θεωρούσε εκείνος — γιατί έτσι του άρεσε, λέμε εμείς; Και ότι ξαφνικά, τα ξαναβρίσκει με τον πρώτο του εχθρό με τον οποίο, άσβεστο δήθεν μίσος τους συνέδεε, τον Μάκη Μάτσα, της Μίνως και ω! του θαύματος ξανατραγουδάει και εισπράττει και ως προκαταβολή και 21 εκατομμύρια δραχμές; Κι ότι ο δίσκος όπου να 'ναι κυκλοφορεί — το Πάσχα φθάνει — και με τη μαμά του στο εξώφυλλο;

Είναι πολλοί που περιμένουν με αγωνία και ενδιαφέρον την επιστροφή του Καζαντζίδη. Και δικαιολογημένα. Όμως, όλα τ' άλλα, μας συγχωρείτε, γιατί να μας ενδιαφέρουν; Ο άνθρωπος έπαιξε το παιχνίδι του, όπως αυτός ήθελε. Και μάλιστα βγήκε και κερδισμένος. Τη δουλειά του έκανε. Ενώ εμείς καθόμασταν και διαβάσαμε κατεβατά για τις δυστυχίες που του είχαν επιβάλει οι «κακοί»... για τα παθήματά του τα δήθεν αζεπέραστα, έτσι για να ταιριάζει με το όλο κλίμα των τραγουδιών που κάποτε τραγουδούσε...

Μας συγχωρείτε λοιπόν, αλλά φτάνει!

(Ποντίκι, 13/3/87)

Bobby Womack "Womagic"

Στο κομμάτι "Only Survivor" από το προηγούμενο άλμπουμ του (So Many Rivers) ο Bobby Womack απηύθυνε έναν άμεσο χαιρετισμό στη Janis Joplin, το Jimi Hendrix, τον Otis Redding, το Marvin Gaye, το Jackie Wilson και το Sam Cooke, κοντολογίς σ' όλους τους μεγάλους χαμένους που επιβιώνουν όμως με τον ένα ή τον άλλο τρόπο στη φωνή του μεγάλου αυτού τραγουδιστή της σόουλ. Έφτασε κι ο ίδιος κάποτε πολύ κοντά στην οριστική αποχώρησή μέσα στη ναρκωτική δεκαετία του '70 αλλά βρήκε τη δύναμη να κάνει τη μουσική λυτρωτή του και να επιστρέψει στη δεκαετία του '80 με το αριστουργηματικό δίπτυχο (Poet I & II). Εκτοτε κάθε νέα κυκλοφορία του είναι και μια επίδειξη εκφραστικής δύναμης που αντλείται κατευθείαν από τη μαθητεία του στη γκόσπελ και κυρίως, κοντά στο Sam Cooke.

Το "Womagic" είναι εκείνη η μοναδική βραχνή παθιασμένη φωνή που χοροπηδάρει ανάμεσα στα περάσματα των πνευστών, εκρήγνυται κι επιστρέφει πάλι σε μια γεμάτη ερωτισμό νωχελικότητα. Ό,τι, δηλαδή, υπήρξε ο Womack στις καλύτερες στιγμές μ' ένα πρόσθετο στοιχείο: το άλμπουμ ηχογραφήθηκε στο Memphis κάτω από την καθοδήγηση του Chips Moman, παλιού παραγωγού του κι «εγκέφαλου» του ήχου της νότιας «κάντριν» σόουλ. Το γεγονός αυτό διαφοροποιεί σαφέστατα τον ήχο του νέου δίσκου σε σχέση με τον προηγούμενο λαμπικαρισμένο και γι' αυτό ελαφρώς

ψυχρό "So Many Rivers". Στο "Womagic" διατηρείται, βέβαια, απώλυτα η ακρίβεια κι ο επαγγελματισμός στην εκτέλεση των τραγουδιών αλλά οι περισσότεροι ακουστικές ενορχηστρώσεις από τη μία και οι φωνητικές ακροβασίες από την άλλη αφήνουν μια αίσθηση πολύ περισσότερο γήινη και σωματική.

Κομμάτια σαν το "Make Love To You", το "When The Weekend Comes", το "Can'tcha Hear The Children Calling" και το "I ain't Got To Love Nobody Else" καταφέρνουν να πετύχουν εκείνο τον ερεθιστικό συνδυασμό "blue" συναισθήματος αλλά και διάθεσης για ανάταση. Ο Womack πλησιάζει όσο ποτέ τον Al Green κι εύχομαι το "Womagic" να «ειδοποιήσει» μερικούς ντόπιους μονομανείς ότι η μουσική δεν εξαντλείται σε παράξενα χτενίσματα, δήθεν σκοτεινές μυθολογίες και δυόμισή ακόρντα.

Γιάννης Έξαρχος

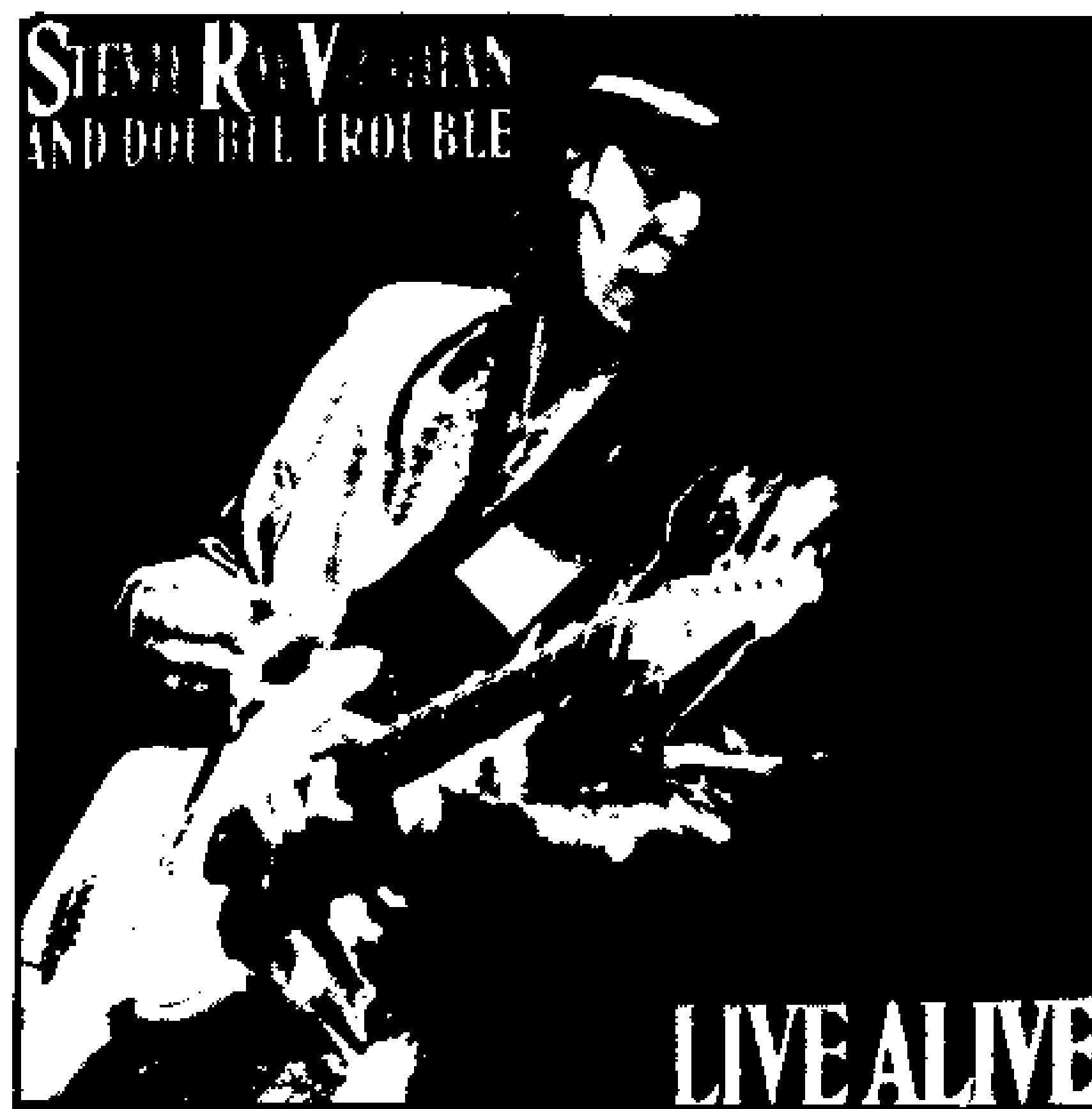

The The The Infected

Οι "The the" είναι ο Matt Johnson. (Φοβερή μόδα να δίνεις στο άτομο σου όνομα συγκροτήματος, μόδα που την ακολουθούν "οι" The the "οι" Hollywood Beyond και "οι" Μουσικές Ταξιαρχίες). Ο Johnson λοιπόν είναι βρετανός και δεν ξέφυγε από το να δεχτεί όλες τις μουσικές επιρροές του περιβάλλοντός του. Χρησιμοποιεί με όμορφο τρόπο τη σόουλ. Έχει τοποθετήσει σωστά κάποιες μουσικές υπογραμμίσεις με γυναικεία φωνητικά και πνευστά. Κατάφερε όμως να θυμίζει έντονα τους Blow

Monkeys. Με τη μόνη διαφορά ότι ο Matt Johnson ανήκει στον «πολιτικοποιημένο» μουσικό χώρο και προσπάθησε να περάσει κάποια μηνύματα μέσα από κάποιες ξέθωρες αναφορές στον βομβαρδισμό της Λιβύης και τον πασίγνωστο πια στίχο «Αυτή είναι η 51η πολιτεία των ΗΠΑ» που αναφέρεται στην Μ. Βρετανία και που του εξασφάλισε τρομερή διαφήμιση όταν κόπηκε από το εγγλέζικο ραδιόφωνο.

Πάνος Πουρνάρας

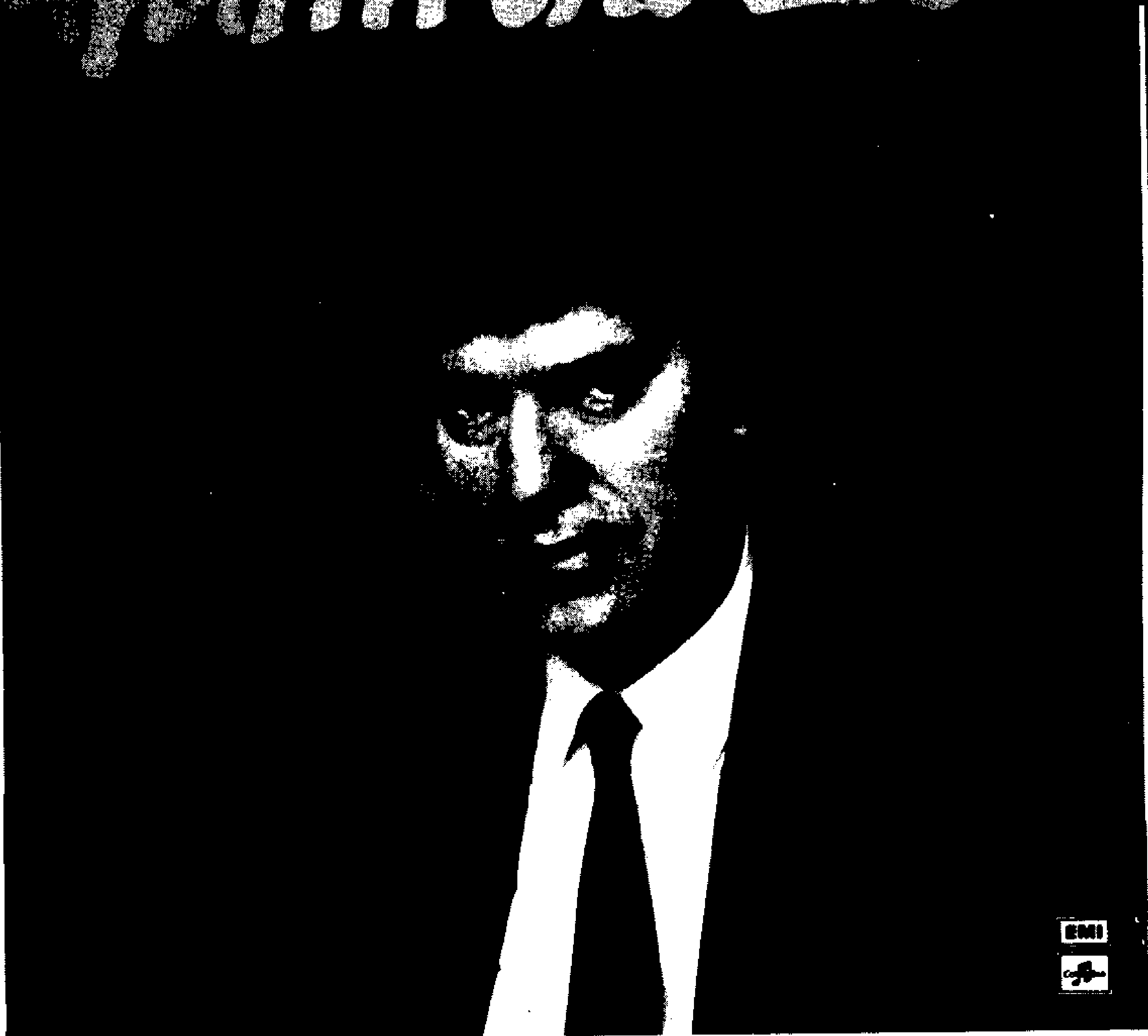
Stevie Ray Vaughan Live Alive

Σίγουρα ο Stevie Ray έχει επιρροές μπλούζ και φυσικά είναι δεξιότηνης. Ποιο όμως το όφελος όταν τα πράγματα που παίζει, είναι ίδια και απaráλλακτα με αυτά που ακούγαμε πριν από δέκα χρόνια; Σίγουρα οι μουσικοί του είναι έμπειροι και έχουν συνεργαστεί και με τον Johnny Winter, αλλά γιατί θα έπρεπε κάποιος να αγοράσει ένα διπλό δίσκο και να ακούσει τους μουσικούς αυτούς που παίζουν πράγματα που ο Winter τα παίζει καλύτερα; Ποιος θέλει σήμερα (1987) να ακούει εξαντλητικά σόλο σε λάιβ ηχογραφήσεις; Και γιατί άλλωστε να ακούσουμε τον Vaughan να ξεσηκώνει Albert Collins και Albert King και να μην ακούσουμε τους ίδιους; Ούτε τα "Superstition" του Stevie Wonder και το "Voodoo Chile" (Hendrix) καταφέρνουν να μας δώσουν έστω μια υποψία της άποψης του Vaughan, μια και είναι πιστές και απaráλλακτες αντιγραφές.

Πάνος Πουρνάρας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Μην πνίγεις το Ζηλό

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΒΕΛΗΣ

Ο λαϊκός δίσκος της χρονιάς

από την

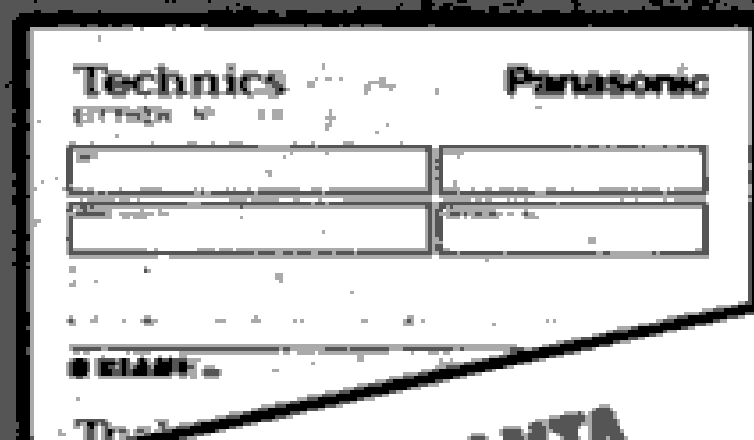
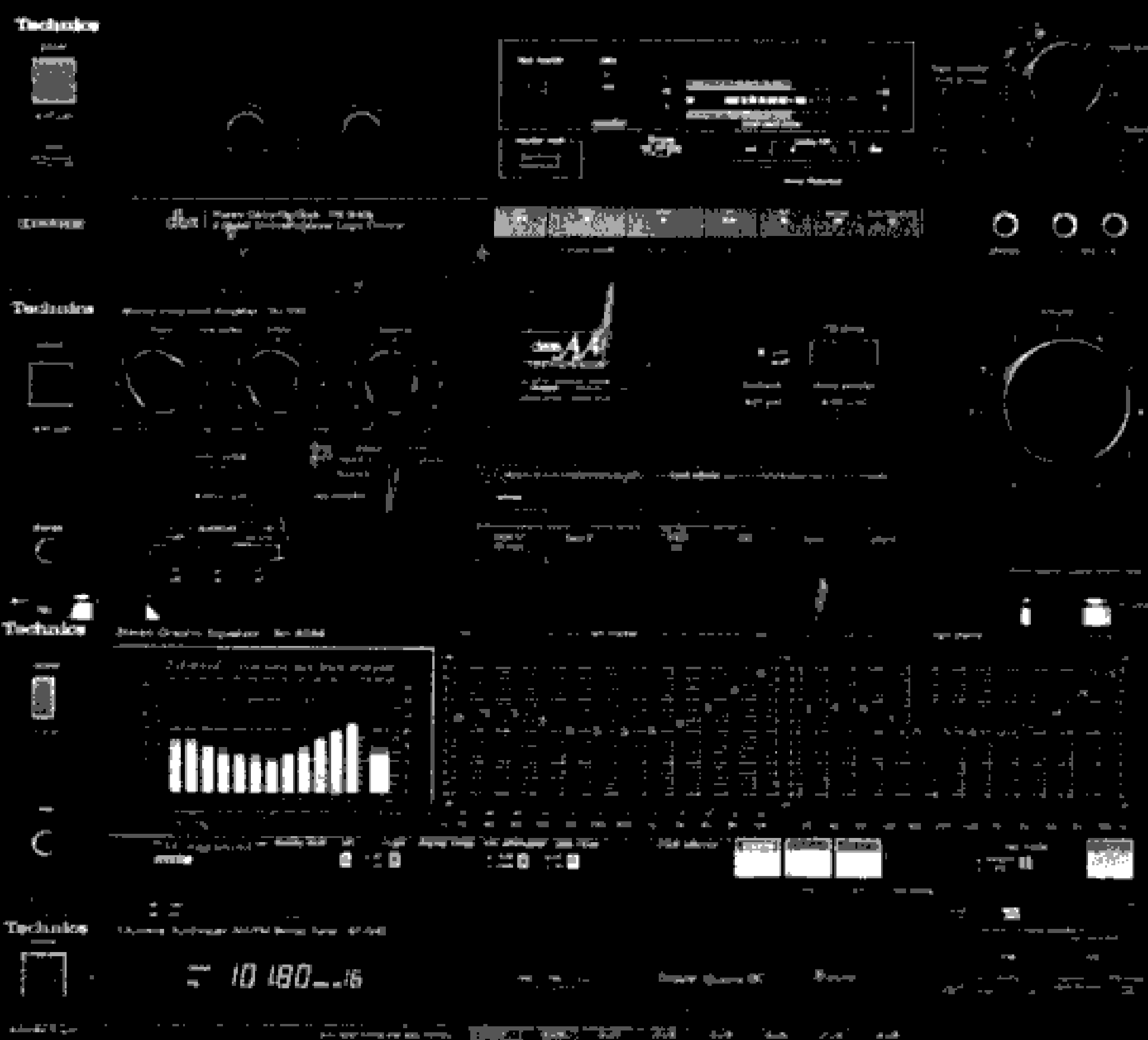
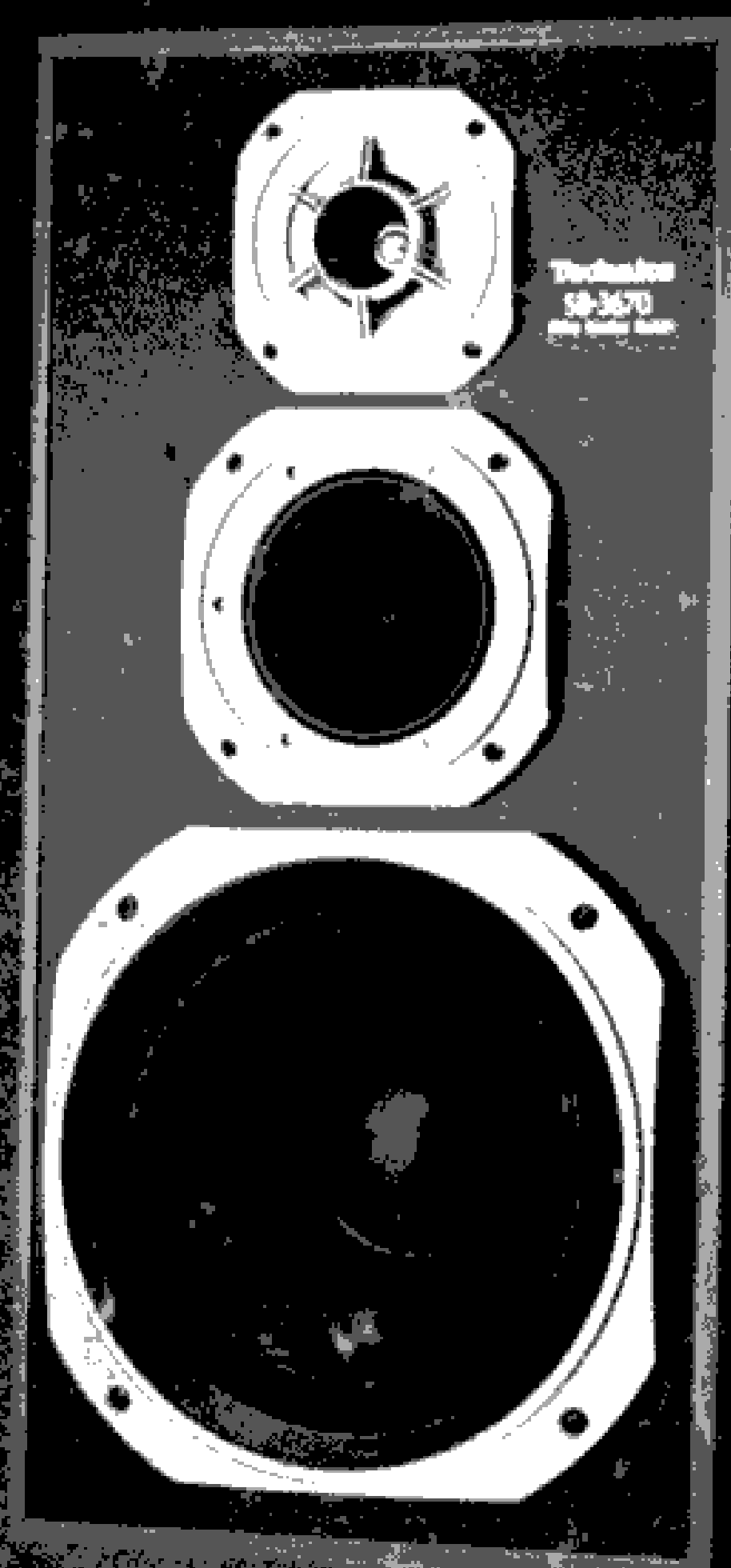
ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΤΕ ΤΗΝ ΤΕΛΕΙΟΤΗΤΑ

COMPACT
disc
DIGITAL AUDIO

Technics

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ
ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
ΣΗΜΕΡΑ

ΖΗΤΑΤΕ ΠΑΝΤΑ
ΤΗΝ ΕΓΓΥΗΤΗ
ΚΑΙ ΤΙΣ ΕΛΛΗΝ ΟΔΗΓΙΕΣ
ΧΡΗΣΗΣ ΤΗΣ ΒΙΑΝΕ

ΑΘΗΝΑ: ΣΟΛΩΜΟΥ 39 • 106 82 • ΤΗΛ. 3609.621 ΘΕΣ/ΝΙΚΗ: Β. ΟΛΓΑΣ 253 • 546 56 • ΤΗΛ. 429.141